

KRAJSKÝ ÚŘAD KRAJE VYSOČINA
Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu
Žižkova 57, 587 33 Jihlava, Česká republika

Miroslav Patrik
nar. 6. 12. 1963
Merhautova 139
613 00 Brno

miroslav.patrik@ecn.cz

Váš dopis ze dne
12. 2. 2026

Číslo jednací
KUJI 15888/2026

Vyřizuje/telefon
Mareček/352

V Jihlavě dne
16. 2. 2026

Sdělení k žádosti o poskytnutí informace dle zák. č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále jen „**krajský úřad**“) jako povinný subjekt dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o svobodném přístupu k informacím**“), obdržel dne 12. 2. 2026 Vaši žádost o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, týkající se udělování pokut v roce 2025 podle ust. § 35 a § 39 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, za porušování zákona ve vztahu k archeologickým nálezům a památkám, tzn.:

- 1) všechna rozhodnutí/usnesení KÚ vydaná v roce 2025 o uložení pokuty ve smyslu § 35 odst. 2 písm. f) a písm. g) zákona č. 20/1987 Sb. ve vztahu k § 35 odst. 5 písm. b) cit. zákona;
- 2) všechna rozhodnutí/usnesení KÚ vydaná v roce 2025 o uložení pokuty ve smyslu § 39 odst. 2 písm. f) a písm. g) zákona č. 20/1987 Sb. ve vztahu v § 39 odst. 5 písm. b) cit. zákona.

Krajský úřad se Vaší žádostí zabýval a po kontrole správních spisů sděluje, že v uvedeném období došlo ze strany krajského úřadu k vydání dvou příkazů ve věci uložení pokuty dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a jednoho příkazu ve věci uložení pokuty dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči. Kopie anonymizovaných rozhodnutí přikládáme v příloze této odpovědi.

S pozdravem

Filip Mareček
právník, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu

KRAJSKÝ ÚŘAD KRAJE VYSOČINA

Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu
Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava, Česká republika
tel. 564 602 248, e-mail: posta@kr-vysocina.cz

Číslo jednací: KUJI 41761/2025

Sp. zn.: OKPP 54/2025

Vyřizuje/telefon: Čermáková/351

Mareček/352

Jihlava: 6. 5. 2025

Příkaz

Účastník řízení

Město Brtnice, nám. Svobody 379, 588 32 Brtnice, IČO: 00285668 (dále též „stavebník“)

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále jen „**krajský úřad**“) jako příslušný úřad podle ust. § 36 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**památkový zákon**“) a § 60 odst. 1 a 62 odst. 1 zák. č. 25/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**přestupkový zákon**“) rozhodl příkazem dle § 150 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a § 90 přestupkového zákona o přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustilo Město Brtnice, nám. Svobody 379, 588 32 Brtnice, IČO: 00285668, jako stavebník akce spojené s vybudováním chodníku v ulici Horní Město v Brtnici, na pozemcích parc. č. 2166/1, 249, 298/1, 2426, 241/3, 241/5, k. ú. Brtnice porušením ust. § 22 odst. 2 památkového zákona takto:

Město Brtnice, nám. Svobody 379, 588 32 Brtnice, IČO: 00285668, jako stavebník akce spojené s vybudováním chodníku v ulici Horní Město v Brtnici, na pozemcích parc. č. 2166/1, 249, 298/1, 2426, 241/3, 241/5, k. ú. Brtnice, se uznává vinným ze spáchání přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustilo porušením ust. § 22 odst. 2 památkového zákona spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky v době přípravy stavební činnosti při předmětné akci.

Za spáchání výše uvedeného přestupku ukládá krajský úřad v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona a § 35 písm. a) přestupkového zákona správní trest - napomenutí.

Odůvodnění

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále jen „**krajský úřad**“) jako věcně a místně příslušný správní orgán podle památkového zákona obdržel dne 26. 2. 2025 podnět k zahájení správního řízení ve věci nesplnění povinnosti oznámit stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy dle § 22 odst. 2 památkového zákona spočívající ve výkopových pracích na pozemcích parc. č. 249 a 298/1, k. ú. Brtnice.

V rámci úkonů konaných před zahájením správního řízení se krajský úřad zabýval obdrženým podnětem, vyhodnocoval důvody pro zahájení správního řízení a zajišťoval nezbytné informace pro posouzení informací uvedených v podnětu. Ze strany Města Brtnice – vlastníkka pozemků – bylo sděleno, že na předemětných pozemcích byla prováděna přípojka plynu se souhlasem Města Brtnice, přičemž stavebníkem měl být vlastník sousední nemovitosti – pozemku parc. č. 507/1, k. ú. Brtnice – [REDAKCE]. U AÚ AV ČR bylo ověřeno, že nebyla splněna oznamovací povinnost ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona ve věci výkopových prací na předemětných pozemcích. Činnost související s vybudováním plynové přípojky byla krajským úřadem řešena v separátním správním řízení. Ze strany AÚ AV ČR bylo současně sděleno, že na pozemcích parc. č. 2166/1, 249, 298/1, 2426, 241/3, 241/5, k. ú. Brtnice byla provedena stavební činnost spočívající ve vybudování chodníku. Stavebníkem bylo Město Brtnice. Oznámení o stavební činnosti bylo stavebníkem učiněno dne 18. 10. 2023, nikoliv tedy v době přípravy, jak vyžaduje zákon, ale dodatečně, po zahájení prací datovanému k 1. 9. 2023.

K oznamovací povinnosti zaujal Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku (sp. zn. 59 Ca 59/2002) stanovisko, že odpovědnost za porušení oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 památkového zákona je upravena jako objektivní. Splnění povinnosti není zákonem vázáno ani na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy. Stavebník byl na oznamovací povinnost upozorněn v rozhodnutí orgánu státní památkové péče. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu 5 As 3/2010 – 63 ze dne 17. 9. 2010 je oznámení záměru provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu AV ČR již od doby přípravy stavby jednorázovou povinností stavebníka a nejedná se tedy o přestupek pokračující či trvající.

Po právní stránce jednání účastníka řízení naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Za nesplnění této oznamovací povinnosti může krajský úřad uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Podle ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich při stanovení výše pokuty přihlíží správní orgán zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem¹. Přitěžující okolnosti nebyly sledány a za polehčující okolnosti lze považovat, že se jedná o první porušení dané povinnosti účastníkem řízení projednávané před krajským úřadem na úseku státní památkové péče.

Povaha a závažnost přestupku ve smyslu § 38 přestupkového zákona byla dána zejména: významem zákonem chráněného zájmu porušeného přestupkem – území s archeologickými nálezy, významem a rozsahem následku přestupku – zásah v lokalitě s dřívějšími zásahy, které ale nevylučují možnost nevratného zničení archeologických situací a poškození případných archeologických nálezů; způsobem a okolnostmi spáchání přestupku; druhem a mírou zavlnění – objektivní odpovědnost právnické osoby².

Oznámení AÚ AV ČR je nutné provést „iž od doby přípravy stavby“. Účelem oznamovací povinnosti je zabezpečit AÚ AV ČR včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na dotčeném území ohrozit, poškodit nebo zničit atd. Zamýšlené práce v tomto případě spočívaly v zásahu do terénu v místech, kde předchozí prováděné zásahy nevylučují možnost nevratného zničení archeologických situací a poškození případných archeologických nálezů. Město Brtnice projevilo snahu dodatečně informovat o prováděné

¹ Viz § 39 a 40 přestupkového zákona – v zákoně uvedeny výčet přitěžujících a polehčujících okolností je toliko demonstrativní.

² Viz § 20 přestupkového zákona. „Odpovědnost právnické osoby za přestupek je založena na objektivní odpovědnosti s možností liberace a neposuzuje se u ní zavlnění.“ (Bohadlo, B., Brož, J., Kadečka S., Ptícha, P., Rigel, F., Šrastný, V., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář*, Wolters Kluwer, Praha, 2018)

stavební činnosti, avšak až po jejím zahájení, čímž nemohlo dojít k naplnění účelu zákona a adekvátní ochraně možného archeologického dědictví.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem, nízké míře společenské škodlivosti a delšímu časovému odstupu od spáchání přestupku, ve kterém nedošlo ze strany AÚ AV ČR k informování o pozdním oznámení stavební činnosti, je krajský úřad přesvědčen, že napomenutí, ke kterému po zvažení všech popsanych důkazů a okolností dospěl, je adekvátním postihem.

Protože krajský úřad rozhodl o věci příkazem, nevznikla účastníkovi povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto příkazu je možno podat odpor ke Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, a to ve lhůtě do 8 dnů od jeho doručení.

Ing. Ladislav Seidl
vedoucí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu

Rozdělovník

- Město Brtnice, nám. Svobody 379, 588 32 Brtnice, IČO: 002885668, ID DS: d94bz5w

nepřislušnost. Podnět zaslal magistrátu Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště v Telči (dále jen „**NPÚ Telč**“) dne 26. 9. 2024. V podnětu bylo uvedeno, že provedením prací v interiéru synagogy v Batelově, Perleťářská 13/639, parc. č. 409, k. ú. Batelov, kulturní památka rejstř. č. ÚSKP CR 13807/7-4684 mělo dojít k porušení § 14 odst. 1, § 22 odst. 2 a § 23 odst. 2 zákona o památkové péči a tedy ke spáchání přestupků, protože k provedeným pracím nebylo předem vyžadáno závazné stanovisko nebo rozhodnutí orgánu státní památkové péče, práce nebyly již od přípravy oznámeny archeologickému ústavu a existuje podezření, že nebyl oznámen archeologický nález.

V rámci úkonů konaných před zahájením správního řízení se krajský úřad zabýval předaným podnětem a spisovým materiálem zasláným magistrátem. Z listinných podkladů, které byly obsahem předaného spisu, vyplývá, že vlastním předmětné nemovitosti je Federace židovských obcí v České republice, která komisionářskou smlouvou ze dne 1. 3. 2011 pověřila společnost MATANA a.s. správou nemovitosti ve vlastnictví Federace židovských obcí v České republice. Společnost MATANA a.s. jako pověřený správce předmětné nemovitosti je stavebníkem ve smyslu § 22 odst. 2 zákona o památkové péči ve spojení s § 14 písm. a) zák. č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů.¹ Definice stavebníka dle nového stavebního zákona odpovídá i předchozí právní úpravě, tedy stavebníkem je zejména investor či objednatel stavby.

Stavebník zmocněním ze dne 9. 1. 2023 zmocnil [redacted] k zastupování stavebníka v řízeních, týkajících se nemovitosti Federace židovských obcí v České republice, ve kterých je stavebník účastníkem. [redacted] u předmětné nemovitosti v rámci prací v interiéru provedl stavebně-historický průzkum, orientační restaurátorský průzkum a archeologický průzkum², z nichž byly vypracovány zprávy, které jsou obsahem předaného správního spisu. Cílem prováděných prací v interiéru bylo zejména zjištění základů svatostánku a řečiště na základě historických podkladů, jak vyplývá z doložených zpráv a z doložené e-mailové komunikace. Ze spisového materiálu vyplývá, že [redacted] o prováděných pracích informoval zástupce oprávněné organizace k provádění archeologických výzkumů, zástupce oprávněné organizace provedeny odkryv na místě zkontroloval a oznámení o provedeném zásahu bylo vůči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky učiněno dodatečně.

Ačkoliv tedy stavebník zplnomocnil fyzickou osobu k zastupování v rámci správních řízení, nezavil se zákonně povinnosti k oznámení stavebních prací již od doby přípravy Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky. Je ovšem zřejmé, že cílem nebylo prováděné práce zatajit. Naopak, prostřednictvím zmocněné osoby bylo komunikováno se zástupci oprávněné organizace a oznámení ve smyslu § 22 odst. 2 zákona o památkové péči bylo provedeno, avšak dodatečně.

Zásahy byly provedeny do nevelké hloubky, ručním nářadím a po již předchozím odstrojení (leden 2024) keramické dlažby v betonovém loži, jak vyplývá ze zpráv zpracovaných [redacted] a z fotodokumentace přiložené k podnětu NPÚ Telč. Stavebník před stavebním zásahem komunikoval se zástupci oprávněné organizace.

---

¹ „Stavebníkem je osoba, která pro sebe žádá vydání povolení záměru nebo odstranění stavby, zařízení nebo terénní úpravy, a dále osoba, která provádí nebo odstraňuje stavbu, zařízení nebo terénní úpravu, pokud nejde o stavebního podnikatele jednajícího v rámci své podnikatelské činnosti.“

² Pojem archeologický průzkum je v tomto ohledu dle názoru krajského úřadu zavádějící, neboť zástupce stavebníka prováděl v předmětném místě stavebně technický průzkum souvrství podlahy s cílem odhalit základy původních součástí kulturní památky (svatostánku, apod.). Archeologickým průzkumem by mohla být nazvána až souběžná činnost s tímto stavebně technickým průzkumem vykonávaná oprávněnou organizací k provádění archeologického průzkumu dle zákona.

K oznamovací povinnosti zaujal Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku (sp. zn. 59 Ca 59/2002) stanovisko, že odpovědnost za porušení oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 památkového zákona je upravena jako objektivní. Splnění povinnosti není zákonem vázáno ani na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy. Stavebník byl na oznamovací povinnost upozorněn v rozhodnutí orgánu státní památkové péče. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu 5 As 3/2010 – 63 ze dne 17. 9. 2010 je neoznámení záměru provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu AV ČR již od doby přípravy stavby jednorázovou povinností stavebníka a nejedná se tedy o přestupek pokračující či trvající.

Po právní stránce jednání účastníka řízení naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Za nesplnění této oznamovací povinnosti může krajský úřad uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Podle ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich při stanovení výše pokuty přihlíží správní orgán zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem³. Přitěžující okolnosti nebyly shledány a za polehčující okolnost lze považovat, že se jedná o první porušení dané povinnosti účastníkem řízení projednávané před krajským úřadem na úseku státní památkové péče.

Povaha a závažnost přestupku ve smyslu § 38 přestupkového zákona byla dána zejména: významem zákonem chráněného zájmu porušeného přestupkem – území s archeologickými nálezy; významem a rozsahem následku přestupku – zásah odkrývající novodobé vrstvy, který ale nevylučuje možnost nevratného zničení archeologických situací a poškození případných archeologických náleží; způsobem a okolnostmi spáchání přestupku; druhem a mírou zavinění – objektivní odpovědnost právnické osoby⁴.

Oznámení AÚ AV ČR je nutné provést „již od doby přípravy stavby“. Účelem oznamovací povinnosti je zabezpečit AÚ AV ČR včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na dotčeném území ohrozit, poškodit nebo zničit atd. Zamýšlené práce v tomto případě spočívaly v zásahu v místech, kde není vyloučena možnost nevratného zničení archeologických situací a poškození případných archeologických náleží. Zmocněná osoba za stavebníka projevila snahu dodatečně informovat o prováděné stavební činnosti, avšak až po jejím zahájení, čímž nemohlo dojít k naplnění účelu zákona a adekvátní ochraně možného archeologického dědictví. Před provedením zásahu, ale komunikovala s oprávněnou organizací o možnosti provedení archeologického průzkumu právě touto organizací. Ta provedení z časových důvodů odmítla a pouze učinila jeho „kontrolu“⁵,

Vzhledem k uvedeným skutečnostem, nízké míře společenské škodlivosti a delšímu časovému odstupu od spáchání přestupku, ve kterém nedošlo ze strany AÚ AV ČR k informování o pozdním oznámení stavební činnosti, je krajský úřad přesvědčen, že napomenutí, ke kterému po zvažení všech popsanych důkazů a okolností dospěl, je adekvátním postihem.

Odkrytí situací pod podlahou bylo cílem prováděných prací, nejedná se tedy o náhodný archeologický nález. Odhalené základy svatoštánsku a řečniště jsou navíc součástí nemovitě kulturní památky, nikoliv samostatnými věcmi v právním smyslu. Dle krajského úřadu se tedy

³ Viz § 39 a 40 přestupkového zákona – v zákoně uvedený výčet přitěžujících a polehčujících okolností je toliko demonstrativní.

⁴ Viz § 20 přestupkového zákona. „Odpovědnost právnické osoby za přestupek je založena na objektivní odpovědnosti s možností liberace a neposuzuje se u ní zavinění.“ (Bohadlo, B., Brož, J., Kadečka S., Průcha, P., Rígel, F., Štratiný, V., *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář*, Wolters Kluwer, Praha, 2018)

⁵ Zákon o státní památkové péči ale takovému pojem nezná.

nemůže jednat o archeologický nález a nemohl být tedy ani porušen zákon ve smyslu § 23 odst. 2 zákona o státní památkové péči a spáchán přestupek.

Protože krajský úřad rozhodl o věci příkazem, nevznikla účastníkovi povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení.

Nad rámec výše uvedeného krajský úřad upozorňuje, že posouzení části podnětu týkající se možného porušení § 14 odst. 1 zákona o památkové péči (např. odstraněním dlažby a souvrství podkladů) je v kompetenci magistrátu, nikoliv krajského úřadu, protože případné spáchání přestupku ve smyslu § 35 odst. 1 písm. e) zákona o památkové péči má pravomoc projednat právě obecní úřad obce s rozšířenou působností.⁶

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto příkazu je možno podat odpor ke Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, a to ve lhůtě do 8 dnů od jeho doručení.

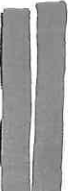

Ing. Ladislav Seidl
vedoucí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu

Rozdělovník

Datovou schránkou

- MATANA a.s., Malá Štupartská 646/1, Staré Město, 110 00 Praha 1, IČO: 41691211, ID DS: kj2rafe

Na vědomí

-

  - Národní památkový ústav – územní odborné pracoviště v Telči, Hradecká 6, 588 56 Telč, ID DS: 2cy8h6t
- Se spisem
- Magistrát Města Jihlavy, stavební úřad, oddělení památkové péče, Masarykovo náměstí 79/9, 586 01 Jihlava, ID DS: jm5bxb4

⁶ Viz § 36 písm. a) zákona o památkové péči.